

Leides, et liidetud kohtuasjades T-30/01–T-32/01 ja T-86/02–T-88/02 käsitletud vaidlusaluse maksumeetmega maksutehnilisel ja maksukoormuse vähendamise ulatuse põhjustel, on Esimese Astme Kohus moonutanud poolte vahelise kohtuvaidluse sisu, jätnud kõrvale võistlevuse põhimõtte ning on kõigele lisaks toime pannud põhjendamist käsitleva kohtupraktika tõsise rikkumise.

Esimese Astme Kohus on õigusnormi rikkunud, leides et komisjoni hoiak 1993. aasta maksuvabastusse ja/või maksu ümberarvutusse, nagu see tuleneb kohtuasja dokumentidest, mida Esimese Astme Kohus ei hinnanud (rikkudes nii menetlusnorme), ei kujuta endast mingisugust erakorralist asjaolu, mis võis põhjendatult tekitada õiguspärase ootuse, et vaidlusalune maksumeede on õiguspärane, ja mis takistab abi tagastamise määramist vastavalt määruse nr 659/1999 artikli 14 lõikele 1, kuna see on vastuolus õiguspärase ootuse kaitse põhimõttega.

- Esimese Astme Kohus on õigusnormi rikkunud, jättes arvestamata määruse nr 659/1999 artikli 14 lõike 1 seoses proportsionaalsuse põhimõttega, mis takistab määrata investeerimisega seotud sellise abi tagastamist, mis ei ületa piirkondliku abi ülemmäärasid.

Esimese Astme Kohus on rikkunud proportsionaalsuse üldpõhimõtet, kuna ta ei märkinud, et komisjon rikkus seda põhimõtet, nõudes, et tagastataks kõik summad, mis on antud kooskõlas maksu ümberarvutusega 45 % ulatuses investeringusummast, selle asemel, et nõuda üksnes nende summade tagastamist, mis ületavad piirkondliku abi ülemmäärasid Baskimaal.

- Esimese Astme Kohus on õigusnormi rikkunud, jättes arvestamata tõendamist käsitlevad menetlusnormid ja otsustades jätta vastu võtmata hageja pakutud tõendid teatud komisjoni dokumentide esitamise kohta, mis Esimese Astme Kohtu kasutatud argumentide (mida see kohus kasutas, et jätta rahuldamata hageja taotlus) valguses osutuvad keskseks tema õiguste kaitsele. Rikutud on õigust õiglasele kohtumenetlusele, menetlusliku võrdsuse põhimõtet ja kaitseõigusi.

Esimese Astme Kohus on rikkunud hageja põhiõigust õiglasele kohtumenetlusele, kuna see kohus ei võtnud vastu pakutud tõendeid, mis olid hageja seisukohalt keskse tähtsusega, rikkudes nii tema kaitseõigusi, kui võrd hageja taotlus jäeti rahuldamata põhjendusega, et ta ei ole esitanud asjaolusid, mida ta nimelt soovis tõendada selle vastuvõtmata tõendiga: et komisjoni sõnaselge lõplik hoiak 1993. aasta maksunormide (sh maksu ümberarvutus) — mis on sisuliselt identsed vaidlusaluse meetmega — peale esitatud 1994. aasta kaebuse kohta ja selle kaebuse rahuldamata jätmise

on erakorraline asjaolu, mis on tekitanud õiguspärase ootuse, et 1993. aasta maksumeetmed on õiguspärased, ja mis omakorda on viinud vaidlusaluse maksumeetme vastuvõtmiseni.

(¹) Nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määrus, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ [artikli 88] kohaldamiseks (EÜT L 83, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 339).

(²) Komisjoni 10. mai 1993. aasta otsus Baskimaale tehtud investeringute maksusoodustuste kohta (EÜT L 134, lk 25).

Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava 26. novembril 2009 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (viies koda laiendatud koosseisus) 9. septembri 2009. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-227/01–T-229/01 ja T-265/01, T-266/01 ja T-270/01: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava ja Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco jt versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi C-472/09 P)

(2010/C 37/14)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava (esindajad: I. Sáenz-Cortabarría Fernández ja M. Morales Isasi)

Teised menetluspooled: Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Euroopa Ühenduste Komisjon, Comunidad Autónoma de la Rioja

Apellandi nõuded

— tunnistada apellatsioonkaebus vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

— tühistada vaidlustatud kohtuotsus;

- rahuldada esimeses astmes esitatud hagi, ja nimelt teise võimalusena esitatud nõue tühistada vaidlusaluse otsuse artikkel 3;
- teise võimalusena saata kohtuasi tagasi Esimese Astme Kohtusse ja vajaduse korral kohustada seda kohut võtma vastu tõendid, mis olid tagasi lükatud;
- mõista esimese astme menetluse ja apellatsioonimenetluse kohtukulud välja komisjonilt ja mõista menetlusse astujalt Comunidad Autónoma de la Riojalt välja esimese astme menetluse kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

1. Esimese Astme Kohus on õigusnormi rikkunud, leides et käesolevas asjas puuduvad erakorralised asjaolud, mis võisid põhjendatult tekitada õiguspärase ootuse, et vaidlusalune maksumeede on õiguspärane, ja mis takistavad abi tagastamise määramist vastavalt määruse nr 659/1999⁽¹⁾ artikli 14 lõikele 1 seoses õiguspärase ootuse kaitse põhimõttega. Kohtuvaidluse sisu on moonutatud ja rikutud on võistlevuse põhimõtet. Rikutud on põhjendamist käsitlevat kohtupraktikat. Esimese Astme Kohus on õigusnormi rikkunud, kuna ta ei järginud tõendite hindamist käsitlevaid õigusnorme, jättes kõrvale kohtuasjades määravate dokumentide sisulise külje.

Vaidlusaluse maksumeetme ja otsuse 93/337⁽²⁾ esemeks oleva meetme vormiline erinevus ega ka asjaolu, et komisjon oleks võinud valikulise kriteeriumi põhjendada muu asjaoluga, kui on otsesõnu esitatud otsuses 93/337, ega ka otsuses 93/337 esitatud avaldus kokkuseobimatuse kohta ei kujuta endast õiguslikult piisavaid põhjuseid, et Esimese Astme Kohus hindaks erakorralise asjaolu olemasolu üksnes siis, kui see asjaolu ise või koos teiste juhtumis esineda võivate asjaoludega takistab komisjonil määrata vaidlusaluses otsuses käsitletud abi tagastamist.

Leides, et liidetud kohtuasjades T-30/01–T-32/01 ja T-86/02–T-88/02 käsitletud vaidlusalused meetmed ei ole analoogsed siin käsitletud vaidlusaluse maksumeetmega maksutehnilisel ja maksukoormuse vähendamise ulatusel põhjustel, on Esimese Astme Kohus moonutanud poolte vahelise kohtuvaidluse sisu, jätnud kõrvale võistlevuse põhimõtte ning on kõigele lisaks toime pannud põhjendamist käsitleva kohtupraktika tõsise rikkumise.

Esimese Astme Kohus on õigusnormi rikkunud, leides et komisjoni hoiak 1993. aasta maksuvabastusse ja/või maksu ümberarvutusse, nagu see tuleneb kohtuasja dokumentidest, mida Esimese Astme Kohus ei hinnanud (rikkudes nii menetlusnorme), ei kujuta endast mingisugust

erakorralist asjaolu, mis võis põhjendatult tekitada õiguspärase ootuse, et vaidlusalune maksumeede on õiguspärane, ja mis takistab abi tagastamise määramist vastavalt määruse nr 659/1999 artikli 14 lõikele 1, kuna see on vastuolus õiguspärase ootuse kaitse põhimõttega.

2. Esimese Astme Kohus on õigusnormi rikkunud, jättes arvestamata määruse nr 659/1999 artikli 14 lõike 1 seoses proportsionaalsuse põhimõttega, mis takistab määrata investeerimisega seotud sellise abi tagastamist, mis ei ületa piirkondliku abi ülemmäärasid.

Esimese Astme Kohus on rikkunud proportsionaalsuse üldpõhimõtet, kuna ta ei märkinud, et komisjon rikkus seda põhimõtet, nõudes, et tagastataks kõik summad, mis on antud kooskõlas maksu ümberarvutusega 45 % ulatuses investeringusummast, selle asemel, et nõuda üksnes nende summade tagastamist, mis ületavad piirkondliku abi ülemmäärasid Baskimaal.

3. Esimese Astme Kohus on õigusnormi rikkunud, jättes arvestamata tõendamist käsitlevad menetlusnormid ja otsustades jätta vastu võtmata hageja pakutud tõendid teatud komisjoni dokumentide esitamise kohta, mis Esimese Astme Kohtu kasutatud argumentide (mida see kohus kasutas, et jätta rahuldamata hageja taotlus) valguses osutuvad keskseks tema õiguste kaitsel. Rikutud on õigust õiglasele kohtumenetlusele, menetlusliku võrdsuse põhimõtet ja kaitseõigusi.

Esimese Astme Kohus on rikkunud hageja põhiõigust õiglasele kohtumenetlusele, kuna see kohus ei võtnud vastu pakutud tõendeid, mis olid hageja seisukohalt keskse tähtsusega, rikkudes nii tema kaitseõigusi, kuivõrd hageja taotlus jäeti rahuldamata põhjendusega, et ta ei ole esitanud asjaolusid, mida ta nimelt soovis tõendada selle vastuvõtmata tõendiga: et komisjoni sõnaselge lõplik hoiak 1993. aasta maksunormide (sh maksu ümberarvutus) — mis on sisuliselt identsed vaidlusaluse meetmega — peale esitatud 1994. aasta kaebuse kohta ja selle kaebuse rahuldamata jätmise on erakorraline asjaolu, mis on tekitanud õiguspärase ootuse, et 1993. aasta maksumeetmed on õiguspärased, ja mis omakorda on viinud vaidlusaluse maksumeetme vastuvõtmiseni.

⁽¹⁾ Nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määrus, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ [artikli 88] kohaldamiseks (EÜT L 83, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 339).

⁽²⁾ Komisjoni 10. mai 1993. aasta otsus Baskimaale tehtud investeringute maksusoodustuste kohta (EÜT L 134, lk 25).